

2. La resolució expressa s'ha de notificar als interessats en el termini màxim de sis mesos des de la recepció de la sol·licitud en qualsevol dels registres del Ministeri d'Economia i Hisenda, sens perjudici dels supòsits de suspensió i ampliació de terminis que preveuen aquest Reglament i la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Transcorregut el termini establert per a la notificació de la resolució expressa sense que s'hagi dictat, s'ha d'entendre estimada la pretensió. No obstant això, quan les sol·licituds es refereixin a béns o drets de caràcter demanial, la falta de resolució expressa en el termini establert té efectes desestimadors, d'acord amb el que disposa l'article 43 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 16. *Ajornament de la restitució.*

Si s'ha sol·licitat la restitució de béns o drets afectats al domini públic, el Govern, en la resolució que acordi la restitució o en un termini no superior a tres mesos des de la resolució, pot acordar l'ajornament de la restitució per un termini màxim de dos anys, amb l'informe previ sobre això de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat; en aquest cas s'ha de fixar una indemnització complementària.

Aquesta indemnització es determina valorant l'ús i el gaudi dels béns o els drets durant el termini que es fixi, d'acord amb els criteris establerts per a supòsits d'ocupació de béns i drets de tercers per part de l'Administració de l'Estat; la meritació de la indemnització s'ha de produir per períodes trimestrals i cessa l'obligació de pagament pels períodes no meritats si l'Administració decideix fer efectiva la restitució abans del termini establert.

Article 17. *Ajornament o fraccionament de la compensació.*

En el cas que s'hagi acordat una compensació pecuniària a favor del beneficiari, o bé s'estableixi l'obligació dels beneficiaris de pagament de quantitats a favor de l'Estat, quan l'import superi els 1.000 milions de pessetes (6.010.121,04383 euros) en la mateixa resolució que posi fi al procediment es pot acordar un ajornament o el fraccionament del pagament, fins un termini màxim de quatre anys, amb la meritació corresponent de l'interès legal dels diners, sense que en cap cas el desembossament inicial pugui ser inferior al 50 per 100 de la quantitat fixada, i es pot distribuir la resta en les quatre anualitats indicades. Aquest fraccionament s'ha de fixar, en el cas de pagaments que ha d'efectuar l'Estat, d'acord amb els percentatges establerts en l'article 61.3 del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària.

S'ha de liquidar i exigir anualment l'interès amb referència al deute pendent al final de cada exercici.

CAPÍTOL III

Execució de les resolucions

Article 18. *Execució.*

L'execució de les resolucions, l'ha de fer la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a qui correspon efectuar les operacions de regularització jurídica corresponents, així com delimitacions, segregacions, immatriculacions i altres operacions de regularització registral que siguin procedents.

A aquests efectes, la resolució que es dicti amb acord de restitució constitueix el títol suficient per inscriure béns i drets en el Registre de la propietat.

En el supòsit que el bé o el dret patrimonial sobre el bé que es restitueix tingui caràcter demanial, la resolució que es dicti amb acord de restitució porta implícita la desafectació del domini públic.

CAPÍTOL IV

Recursos

Article 19. *Recursos.*

Els acords del Consell de Ministres adoptats a l'empara de la Llei i d'aquest Reglament posen fi a la via administrativa i s'hi pot interposar recurs potestatiu de reposició i, si s'escau, recurs contenciós administratiu.

MINISTERI DE L'INTERIOR

8648 *REIAL DECRET 596/1999, de 16 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament i execució de la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i els cossos de seguretat en llocs públics. («BOE» 93, de 19-4-1999.)*

La Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics, ha establert el marc jurídic aplicable a la utilització dels sistemes de gravació d'imatges i sons, com a mitjà que poden fer servir les forces i els cossos de seguretat en el compliment de la seva missió, encomanada per l'article 104 de la Constitució, de protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i garantir la seguretat ciutadana.

Aquesta nova regulació no solament té com a finalitat posar a disposició de les forces i els cossos de seguretat l'ús d'aquests mitjans per a la prevenció d'actes delictuosos, la protecció de les persones i la custòdia de béns en espais públics, sinó que la seva finalitat primordial consisteix a establir les garanties necessàries perquè aquesta utilització sigui estrictament respectuosa amb els drets i les llibertats dels ciutadans.

Així, les normes contingudes en la Llei esmentada sotmeten, en primer lloc, la utilització de videocàmeres a l'autorització administrativa prèvia, si bé el règim d'autorització és diferent segons que es tracti d'instal·lacions fixes de videocàmeres o de videocàmeres mòbils. En segon lloc, descriuen els principis d'utilització, és a dir, els principis d'idoneïtat i intervenció mínima. I en tercer lloc, estableixen les garanties necessàries amb relació a les videogravacions resultants.

Dins el règim de garanties que estableix la Llei orgànica 4/1997 té un paper clau la Comissió que preveu l'article 3, com a òrgan consultiu dotat d'independència de l'autoritat administrativa competent per atorgar l'autorització. La Llei atribueix a aquesta Comissió l'informe previ necessari per a l'autorització d'instal·lacions fixes de videocàmeres, així com l'informe, a posteriori, de l'autorització de videocàmeres mòbils. En ambdós casos, si l'informe és negatiu o condicionant, té caràcter vinculant.

L'esmentat article 3 estableix que la composició i el funcionament d'aquesta Comissió, la presidència de la qual correspon al president del Tribunal Superior de Justícia a la comunitat autònoma de què es tracti, així com

la participació que hi tenen els municipis, s'ha de determinar per reglament.

Una altra de les garanties que estableix la Llei orgànica 4/1997 és el règim aplicable a la conservació de les gravacions, per al qual imposa importants limitacions, com ara la seva destrucció en el termini d'un mes, amb caràcter general, i els drets dels interessats d'accés i cancel·lació de les gravacions. En aquest règim és fonamental la responsabilitat atribuïda a l'òrgan o l'autoritat governativa que tingui al seu càrrec la custòdia de les imatges obtingudes, sobre la destinació ulterior d'aquestes imatges i en la resolució de les peticions d'accés o cancel·lació. L'apartat 4 de l'article 8 de la Llei orgànica esmentada estableix que l'Administració competent ha de determinar per reglament l'òrgan o l'autoritat governativa esmentats.

Així doncs, és necessari per a l'aplicació de la Llei orgànica 4/1997 el desplegament reglamentari de les garanties que estableix aquest Llei.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'aprovació del ministre d'Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 16 d'abril de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament.*

S'aprova el Reglament de desplegament i execució de la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i els cossos de seguretat en llocs públics, que s'insereix tot seguit.

Disposició addicional única. *Règim aplicable a les videocàmeres per a la vigilància, el control i la disciplina del trànsit.*

1. La instal·lació i l'ús de videocàmeres i de qualsevol altre mitjà de captació i reproducció d'imatges per al control, la regulació, la vigilància i la disciplina del trànsit en les vies públiques s'ha de fer amb subjecció al que disposen la disposició addicional vuitena de la Llei orgànica 4/1997 i aquesta disposició.

2. Correspon a les administracions públiques amb competència per a la regulació del trànsit autoritzar la instal·lació i l'ús dels dispositius esmentats en l'apartat anterior.

3. La resolució que ordeni la instal·lació i l'ús dels dispositius fixos de captació i reproducció ha d'identificar genèricament les vies públiques o els trams de vies públiques la imatge de les quals sigui susceptible de ser captada, les mesures que tendeixin a garantir la preservació de la disponibilitat, la confidencialitat i la integritat dels enregistraments obtinguts, així com l'òrgan encarregat de la seva custòdia i de la resolució de les sol·licituds d'accés i cancel·lació.

La vigència de la resolució és indefinida mentre no variïn les circumstàncies que la van motivar.

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat la facultat resolutòria recau en el director general de Trànsit.

4. La utilització de mitjans mòbils de captació i reproducció d'imatges, que no requereix la resolució a què es refereix l'apartat anterior, s'ha d'adequar als principis d'utilització i conservació enunciats en el mateix apartat.

5. La custòdia i la conservació de les gravacions i la resolució de les sol·licituds d'accés i cancel·lació correspon als òrgans que determinin les administracions

públiques competents. En el cas de l'Administració General de l'Estat, correspon al responsable dels serveis provincials de l'Organisme Autònom Prefectura Central de Trànsit.

6. Quan els mitjans de captació d'imatges i sons a què es refereix aquesta disposició siguin complementaris d'altres instruments destinats a mesurar amb precisió, als efectes de la disciplina del trànsit, magnituds com la velocitat de circulació dels vehicles de motor, aquests aparells han de complir els requisits que, si s'escau, prevegin les normes metrològiques corresponents.

7. La utilització de les videocàmeres que preveu aquesta disposició per les forces i els cossos de seguretat per a fins diferents dels que preveu s'ha de regir pel que disposen la Llei orgànica 4/1997 i aquest Reglament.

En el cas que aquesta utilització la facin les unitats de Policia Judicial en sentit estricte, cal atènyer-se al que disposa la Llei d'enjudiciament criminal i la seva normativa específica.

Disposició final primera. *Desplegament.*

El ministre de l'Interior pot dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reglament.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret i el Reglament que aprova entren en vigor l'endemà d'haver estat publicats en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 d'abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
JAIME MAYOR OREJA

REGLAMENT DE DESPLEGAMENT I EXECUCIÓ DE LA LLEI ORGÀNICA 4/1997, DE 4 D'AGOST, PER LA QUAL ES REGULA LA UTILITZACIÓ DE VIDEOCÀMERES PER LES FORCES I ELS COSSOS DE SEGURETAT EN LLOCS PÚBLICS

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquest Reglament és regular el procediment d'autorització i utilització per les forces i els cossos de seguretat de videocàmeres, amb les finalitats que preveu la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i els cossos de seguretat en llocs públics, establir la composició i el funcionament de les comissions de garanties de la videovigilància, determinar el règim de conservació i destrucció de les gravacions i garantir als ciutadans l'exercici dels drets d'informació, accés i cancel·lació en relació amb les gravacions.

Article 2. *Delimitació de l'àmbit d'aplicació.*

1. El que estableix aquest Reglament no és aplicable a les instal·lacions fixes de videocàmeres que duguin a terme les Forces Armades i les forces i els cossos de seguretat en els seus immobles, sempre que aquestes es dediquin exclusivament a garantir-ne la seguretat i la protecció interior o exterior.

2. Quan les forces i els cossos de seguretat utilitzin instal·lacions fixes de videocàmeres de les quals no siguin titulars, i hi hagi, per part de la policia, un control i una direcció efectius del procés complet de captació, gravació, visionat i custòdia de les imatges i els sons, és aplicable el que preveuen la Llei orgànica 4/1997 i aquest Reglament.

Quan concorrin les circumstàncies de fet descrites en el paràgraf anterior, però la utilització de les instal·lacions fixes de videocàmeres tingui com a única finalitat garantir la seguretat i la protecció interior o exterior dels immobles que es trobin sota la vigilància de les forces i els cossos de seguretat, és aplicable el règim que preveu l'apartat primer d'aquest article.

3. Les unitats de Policia Judicial regulades en la legislació de forces i cossos de seguretat, quan, en l'exercici de funcions de policia judicial en sentit estricte, captin imatges i sons mitjançant videocàmeres, s'han de regir per la Llei d'enjudiciament criminal i per la seva normativa específica.

CAPÍTOL II

Procediment d'autorització i utilització

SECCIÓ 1a INSTAL·LACIONS FIXES DE VIDEOCÀMERES

Article 3. *Sol·licitud.*

1. Poden formular la sol·licitud:

a) El subdelegat del Govern a la província on no radiqui la seu de la Delegació del Govern. A les províncies on tingui la seva seu la Delegació del Govern i a les comunitats autònomes uniprovincials, el procediment es pot iniciar d'ofici.

b) El cap de la comissaria provincial de policia i el cap de la comandància de la Guàrdia Civil en les seves respectives demarcacions, pel conducte del subdelegat del Govern.

c) A les províncies on els responsables de la policia esmentats en la lletra anterior no existeixin o siguin membres de les comissions de garanties de la videovigilància, han de fer la sol·licitud els seus inferiors immediats per les mateixes vies procedimentals previstes.

d) L'alcalde o, si s'escau, el regidor competent en matèria de seguretat ciutadana, respecte de la policia local del seu municipi.

2. La sol·licitud s'ha d'adreçar al delegat del Govern a la comunitat autònoma de què es tracti, i ha de contenir:

- La identificació del sol·licitant.
- Els motius que la justifiquen.
- La definició genèrica de l'àmbit físic susceptible de ser gravat.
- La necessitat o no de gravar sons amb subjecció a les limitacions establertes legalment.
- La qualificació de les persones encarregades de l'explotació del sistema de tractament de les imatges i els sons.
- El tipus de càmera i les seves condicions tècniques.
- El període de temps en el qual es pretén efectuar les gravacions.

Article 4. *Informes.*

1. El delegat del Govern ha de remetre immediatament la sol·licitud a la Comissió de garanties de la videovigilància corresponent, perquè, en el termini màxim d'un mes, comptat a partir de la recepció de

la sol·licitud, emeti l'informe que preveu el paràgraf a) de l'article 16 del Reglament.

2. Si l'informe de la Comissió considera que la sol·licitud vulnera els criteris de l'article 4 de la Llei orgànica 4/1997, no es pot autoritzar la instal·lació.

Article 5. *Resolució.*

1. En el termini màxim de dos mesos, comptats a partir de l'endemà de la presentació de la sol·licitud, el delegat del Govern ha de notificar la resolució motivada, que ha de tenir en tot cas caràcter revocable i ha d'incloure, com a mínim, tots els punts al·ludits en l'apartat 4 de l'article 3 de la Llei orgànica 4/1997.

2. Si transcorre el termini esmentat i no s'ha dictat resolució, s'ha d'entendre denegada l'autorització.

3. La resolució posa fi a la via administrativa i potestativament s'hi pot interposar recurs de reposició o es pot impugnar directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

SECCIÓ 2a VIDEOCÀMERES MÒBILS

Article 6. *Sol·licitud.*

1. Poden formular la sol·licitud els comandaments operatius de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat pel conducte reglamentari i l'alcalde o el regidor competent en matèria de seguretat ciutadana, respecte de la policia local del seu municipi.

2. La sol·licitud, que ha d'acreditar la necessitat i la idoneïtat de l'ús d'aquest tipus de videocàmeres, s'ha d'adreçar als òrgans assenyalats en l'article següent.

Article 7. *Competència per a l'autorització.*

1. En les comunitats autònomes uniprovincials i en les províncies on tingui la seu la Delegació del Govern, l'autorització de l'ús de videocàmeres mòbils correspon al delegat del Govern.

2. L'autorització de l'ús de videocàmeres mòbils correspon al subdelegat del Govern en les províncies on no radiqui la seu de la Delegació del Govern.

Article 8. *Resolució.*

1. En el termini màxim d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la presentació de la sol·licitud, s'ha de notificar la resolució motivada d'acord amb el que preveu l'article quart de la Llei orgànica 4/1997.

Si la resolució és d'autorització, s'ha de posar en coneixement de la comissió de garanties de la videovigilància corresponent en el termini màxim de setanta-dues hores a comptar de l'adopció, per qualsevol mitjà telemàtic, informàtic o documental que n'acrediti la recepció.

2. Si transcorre el termini esmentat i no s'ha dictat resolució, s'ha d'entendre desestimada l'autorització.

3. La resolució del delegat del Govern posa fi a la via administrativa i potestativament s'hi pot interposar recurs de reposició o es pot impugnar directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu. Contra la resolució del subdelegat del Govern es pot interposar recurs d'alçada davant el delegat del Govern.

Article 9. *Règim excepcional.*

En el cas que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei orgànica 4/1997, les forces i els cossos de seguretat que duguin a terme les gravacions ho han de comunicar, en el termini de vint-i-

quatre hores, a l'autoritat que esmenta l'article 7 del Reglament, i en les vint-i-quatre hores següents li han de remetre indefugiblement un informe motivat sobre això.

Aquesta autoritat, en el termini màxim de setanta-dues hores des que es va fer la gravació, ho ha de posar en coneixement de la comissió de garanties de la videovigilància corresponent i ha d'enviar l'informe motivat a què s'ha fet al·lusió.

SECCIÓ 3a RENOVACIÓ D'AUTORITZACIONS

Article 10. *Sol·licitud i resolució.*

1. Les sol·licituds de renovació de les autoritzacions per a les instal·lacions fixes de videocàmeres o per a la utilització de les mòbils s'han de tramitar i resoldre pel mateix procediment que l'establert per a les autoritzacions inicials, si bé la motivació s'ha de limitar a les raons que en recomanin la renovació.

Únicament és procedent l'atorgament quan subsisteixin o s'agreguin les circumstàncies que van motivar l'atorgament inicial.

2. Les sol·licituds de renovació de les autoritzacions que s'hagin atorgat pel termini màxim d'un any s'han de formular amb dos mesos d'antelació a l'expiració.

La resta s'ha de sol·licitar amb una antelació mínima d'un mes a la de la data de venciment de la vigència, i en cas que l'autorització inicial sigui per un termini inferior a un mes, amb una antelació mínima a la meitat del temps autoritzat.

3. Si no es formula la sol·licitud de renovació en els terminis assenyalats en l'apartat anterior, s'ha de tramitar com una nova autorització.

SECCIÓ 4a REGISTRE D'AUTORITZACIONS

Article 11. *Inscripció.*

1. Cada delegat del Govern ha de crear un registre en el qual constin totes les autoritzacions de les instal·lacions fixes de videocàmeres, així com, si s'escau, les renovacions.

2. La inscripció s'ha de fer d'ofici i hi han de constar, com a mínim, les dades referents al titular de l'autorització, la data d'autorització, el termini de vigència, l'àmbit genèric de gravació i l'òrgan encarregat de la custòdia, la inutilització o la destrucció de les gravacions.

3. El subdelegat del Govern que hagi autoritzat l'ús de videocàmeres mòbils ha de comunicar cada resolució d'autorització, juntament amb les dades bàsiques de la resolució, al delegat del Govern perquè la inscriui en el registre que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

CAPÍTOL III

Comissions de garanties de la videovigilància

Article 12. *Denominació i naturalesa.*

1. Les comissions a què es refereix l'article 3 de la Llei orgànica 4/1997 s'anomenem comissions de garanties de la videovigilància, i ha de constar a continuació d'aquesta expressió la denominació oficial de la comunitat autònoma on es constitueixen.

2. Les comissions de garanties de la videovigilància són òrgans col·legiats, d'àmbit territorial autonòmic, encarregats d'emetre informes, amb el caràcter que estableix la Llei orgànica 4/1997, en matèria d'autorització

d'instal·lació i ús de videocàmeres per les forces i els cossos de seguretat, i es reuneixen en el lloc que en cada cas determini el seu president.

Article 13. *Composició.*

1. Les comissions de garanties de la videovigilància estan integrades per:

President: el president del Tribunal Superior de Justícia a la comunitat autònoma corresponent.

Vocals: el fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia a la comunitat autònoma corresponent.

Un advocat de l'Estat designat pel director del Servei Jurídic de l'Estat entre els destinats a la localitat on tingui la seu el Tribunal Superior de Justícia a la comunitat autònoma corresponent.

Un representant de l'Administració General de l'Estat, designat pel secretari d'Estat de Seguretat, per raó de les seves responsabilitats o a la seva perícia professional.

Un alcalde representant dels municipis enquadrats en l'àmbit de la comunitat autònoma corresponent, designat per l'associació de municipis d'àmbit autonòmic amb més implantació.

Secretari: el secretari general de la Delegació del Govern a la comunitat autònoma corresponent, que ha d'assistir a les reunions amb veu i sense vot.

2. Poden assistir-hi, com a assessors, experts en matèria de seguretat ciutadana, designats pel delegat del Govern a la comunitat autònoma corresponent, que participen en les reunions amb veu i sense vot.

Article 14. *Règim de suplències.*

1. En cas de vacant, absència o malaltia el president del Tribunal Superior de Justícia ha de ser substituït pel president de sala de la mateixa seu més antic en el càrrec.

2. En cas de vacant, absència o malaltia el fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia ha de ser substituït pel tinent fiscal.

3. Els suplents de la resta de vocals els designa, en els seus àmbits respectius, entre persones de condició idèntica o similar a la dels titulars, el director del Servei Jurídic de l'Estat, el secretari d'Estat de Seguretat i l'associació de municipis d'àmbit autonòmic amb més implantació.

4. Els suplents del secretari i, si s'escau, dels assessors els designa el delegat del Govern corresponent.

Article 15. *Règim de funcionament.*

1. Per a la constitució i el funcionament vàlids de les comissions, a efectes de la celebració de sessions, deliberacions i presa d'acords, cal la presència del president i del secretari i la de la meitat, com a mínim, dels vocals. En cap cas no poden ser majoria els membres dependents de l'Administració autoritzant.

2. Els acords s'han de prendre per majoria de vots dels membres presents. En cas d'empat, el vot de qualitat del president ha de dirimir la qüestió.

3. Les comissions s'han de regir, en tot el que no preveu aquest Reglament, pel que estableix el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. Els membres de les comissions meriten les indemnitzacions per raó del servei que en cada cas corresponguin d'acord amb la normativa aplicable en l'àmbit respectiu.

Article 16. Competències de les comissions de garanties de la videovigilància.

Correspon a les comissions de garanties de la videovigilància exercir les competències següents:

a) Emetre l'informe preceptiu sobre les sol·licituds d'instal·lacions fixes de videocàmeres.

L'informe és vinculant quan consideri que la instal·lació suposaria una vulneració dels criteris que estableix l'article 4 de la Llei orgànica 4/1997, cas en què no es pot concedir l'autorització sol·licitada.

També és vinculant l'informe quan sigui favorable a la instal·lació i es condicioni a restriccions, limitacions o prevencions a fi de complir el que disposa l'article 4 esmentat, a les quals s'ha de subjectar l'autorització sol·licitada.

b) Ser informades de les resolucions d'autorització de videocàmeres mòbils i de l'ús excepcional de les videocàmeres, que preveu l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei orgànica 4/1997.

c) Ser informades, com a mínim amb una periodicitat quinzenal, de la utilització que es faci de videocàmeres mòbils.

d) Reclamar en qualsevol moment, a les forces i els cossos de seguretat, el suport físic de les gravacions efectuades per videocàmeres mòbils i emetre'n un informe.

e) Informar, a petició de les autoritats competents, sobre l'adequació de qualsevol enregistrament d'imatge i so obtinguts mitjançant videocàmeres mòbils als principis enunciats en l'article 6 de la Llei orgànica 4/1997.

f) Ordenar la destrucció de les gravacions quan, en l'exercici de les seves competències, constatin l'incompliment dels criteris i els principis que estableix la Llei orgànica 4/1997.

g) Requerir de les autoritats responsables la informació necessària per a l'exercici de les seves funcions.

h) Formular totes les recomanacions que consideri oportunes en l'àmbit de les seves competències.

CAPÍTOL IV

Responsabilitat sobre les gravacions

Article 17. Competència.

Els òrgans facultats per formular les sol·licituds d'instal·lacions fixes de videocàmeres o d'utilització de videocàmeres mòbils, de conformitat amb el que estableixen els articles 3 i 6 d'aquest Reglament, tenen a càrrec seu la custòdia de les gravacions obtingudes i la responsabilitat sobre la seva ulterior destinació, inclosa la inutilització o la destrucció.

Article 18. Destrucció de gravacions.

1. Les gravacions han de ser destruïdes per l'autoritat que en tingui encomanada la custòdia material d'acord amb el que preveu l'article anterior, en el termini màxim d'un mes a comptar des del mateix dia de la captació, llevat que estiguin relacionades amb infraccions penals o administratives greus o molt greus en matèria de seguretat pública, amb una investigació de policia en curs o amb un procediment judicial o administratiu obert.

També s'han de conservar cautelament les gravacions quan s'interposin els recursos en via administrativa o contenciosa administrativa a què afluïxen els apartats 2 de l'article 23 i 3 de l'article 24, fins que aquests se substancïin.

2. La destrucció es pot fer efectiva per qualsevol modalitat que permeti esborrar o inutilitzar les gravacions, o les imatges i el so concrets que hagin de ser cancel·lats.

Article 19. Conservació de gravacions.

1. Quan les gravacions captin fets que puguin constituir actes il·lícits penals, s'han de posar a disposició de l'autoritat judicial en el termini màxim de setanta-dues hores des que s'han captat. Si en aquest temps no és possible redactar l'atestat corresponent, cal relatar verbalment els fets a l'autoritat judicial o al Ministeri fiscal, i se'ls ha de lliurar la gravació, en tot cas en el termini ineludible de setanta-dues hores des que s'ha fet la gravació.

2. Quan les gravacions captin fets que puguin ser constitutius d'infraccions administratives relacionades amb la seguretat ciutadana, s'han de remetre immediatament a l'òrgan competent per a l'inici del procediment sancionador oportú.

Article 20. Destrucció de gravacions il·legals.

En els supòsits enunciats en l'últim paràgraf de l'apartat segon de l'article cinquè i a l'apartat cinquè de l'article sisè de la Llei orgànica 4/1997, el responsable de la custòdia de les gravacions ha de destruir immediatament les imatges i el so obtinguts d'aquesta manera.

CAPÍTOL V

Drets dels ciutadans

Article 21. Informació al públic.

1. La informació al públic de l'existència d'instal·lacions fixes de videocàmeres és responsabilitat de l'autoritat que n'hagi atorgat l'autorització, i ha de ser efectiva des del mateix moment en què es procedeix a utilitzar-les, i s'ha de mantenir actualitzada permanentment.

2. Aquesta informació, que no especifica l'emplaçament concret de les instal·lacions fixes de videocàmeres, ha de contenir en tot cas una descripció genèrica de la zona de vigilància i de les autoritats responsables de l'autorització i la custòdia de les gravacions.

Article 22. Procediment d'informació al públic.

1. Per informar el públic de l'existència d'instal·lacions fixes de videocàmeres s'ha d'utilitzar una placa informativa, en la qual ha de figurar el pictograma d'una càmera de vídeo, i un plafó complementari amb el contingut especificat a l'article anterior.

2. El disseny i el format de la placa informativa i el plafó complementari s'han d'ajustar al que estableix l'annex a aquest Reglament.

3. Quan per raons degudament justificades no es puguin utilitzar els mitjans descrits en els apartats anteriors, s'han d'utilitzar qualsevol altres instruments d'informació per garantir l'efectivitat del que preveu l'apartat primer de l'article novè de la Llei orgànica 4/1997.

Article 23. Dret d'accés a les gravacions.

1. Qualsevol persona que consideri raonablement que figura en gravacions efectuades amb videocàmeres, pot exercir el dret d'accedir-hi, mitjançant una sol·licitud dirigida a l'autoritat encarregada de la seva custòdia. A la sol·licitud, a més dels requisits generals establerts a la legislació general del procediment administratiu comú, hi ha de constar la identificació de l'interessat amb fotografies, preferentment de cos sencer, i en tot cas de la cara, així com el dia, l'hora i el lloc en què presumiblement es va gravar la seva imatge.

2. L'autoritat competent per a la custòdia de les gravacions ha de notificar la resolució sobre la petició d'accés, d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei orgànica 4/1997, en el termini de deu dies comptats des de la presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que de forma expressa es respongui a la sol·licitud d'accés, aquesta sol·licitud es pot entendre estimada.

Si la resolució és desestimativa, es pot interposar en contra recurs d'alçada, potestatiu de reposició, contenciós administratiu o, si s'escau, el corresponent de conformitat amb la legislació en matèria de règim local.

3. En el cas que en el termini previst per resoldre la sol·licitud d'accés, la gravació hagi estat destruïda o hagi estat enviada a les autoritats competents per sancionar presumptes actes il·lícits penals o administratius, cal posar aquestes circumstàncies en coneixement del sol·licitant.

4. Sens perjudici de qualsevol altre sistema de consulta, el sistema ordinari d'accés a les gravacions és la visualització en pantalla.

Article 24. Règim de cancel·lació de gravacions.

1. Quan com a resultat de l'exercici del dret d'accés a la gravació, l'interessat consideri que les imatges i el so no s'ajusten al que preveu la Llei orgànica 4/1997, pot sol·licitar a l'autoritat de custòdia la seva cancel·lació, o l'autoritat la pot acordar d'ofici.

2. L'autoritat competent ha de notificar la resolució en el termini de set dies a comptar des del dia de la sol·licitud.

3. Transcorregut el termini previst a l'apartat anterior sense que es resolgui la sol·licitud de forma expressa, aquesta es pot entendre estimada als efectes de la interposició dels recursos esmentats en el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article anterior.

Article 25. Cancel·lació parcial d'imatges i de so.

En els casos en què sigui procedent la cancel·lació parcial de les gravacions, i no sigui possible o no convingui la seva destrucció total, tant per raons tècniques com per causa del procediment o el suport utilitzat, el responsable de la custòdia ha de procedir, en funció de les disponibilitats tècniques, a la distorsió o al bloqueig, general o puntual, de les imatges i, si s'escau, del so, amb la finalitat d'impedir-ne la utilització ulterior, sense que això impliqui, necessàriament, que se suprimeixin o s'esborrin la resta d'imatges o de so.

Disposició addicional primera. Competències de les comunitats autònomes.

D'acord amb el que preveu la disposició addicional primera de la Llei orgànica 4/1997, aquest Reglament s'aplica sens perjudici de les disposicions de les comunitats autònomes amb competències per a la protecció de les persones i els béns i per al manteniment de l'ordre públic.

Disposició addicional segona. Especialitats per a les ciutats de Ceuta i Melilla.

1. A cada ciutat s'ha de constituir la corresponent comissió de garanties de la videovigilància, que ha d'estar integrada per:

President: el president del Tribunal Superior de Justícia en la Comunitat Autònoma d'Andalusia.

Vocals: el fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia a la Comunitat Autònoma d'Andalusia.

L'advocat de l'Estat que designi el director del Servei Jurídic de l'Estat.

Un representant de l'Administració General de l'Estat, designat pel secretari d'Estat de Seguretat, per raó de les seves responsabilitats o perícia professional.

Un representant de la ciutat amb competències en matèria de seguretat ciutadana.

Secretari: el secretari general de la Delegació del Govern en la ciutat respectiva, que assisteix a les reunions amb veu i sense vot.

2. Hi poden assistir, com a assessors, experts en matèria de seguretat ciutadana, designats pel delegat del Govern a la ciutat corresponent, el qual participa en les reunions amb veu i sense vot.

3. De conformitat amb el que estableixen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i els reglaments del Consell General del Poder Judicial, el president del Tribunal Superior de Justícia a la Comunitat Autònoma d'Andalusia pot delegar la presidència de les comissions de les ciutats de Ceuta i Melilla en qui ell mateix o la Sala de Govern del Tribunal esmentat determini.

4. El fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia a Andalusia pot delegar en qualsevol fiscal destinat en aquesta Comunitat Autònoma.

5. Totes les referències que en aquest Reglament es fan a la Delegació o al delegat del Govern en les comunitats autònomes comprenen la Delegació o el delegat del Govern a les ciutats de Ceuta i Melilla.

Disposició addicional tercera. Constitució de les comissions.

Les comissions de garanties de la videovigilància s'han de constituir en el termini d'un mes, comptat a partir del l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Disposició addicional quarta. Supletorietat.

En el que no s'ha previst en matèria de procediment en aquest Reglament, cal atènyer-se al que disposen les normes generals del procediment administratiu comú.

Disposició addicional cinquena. Càmeres de protecció d'instal·lacions de policia.

No obstant el que estableixen l'apartat 1 i el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 2 d'aquest Reglament, les unitats de policia que pretenguin fer instal·lacions fixes de videocàmeres, a l'exterior dels seus immobles o dels que estiguin sota la seva vigilància, exclusivament per a la protecció d'aquests, ho han de comunicar, amb caràcter previ, a la corresponent Delegació del Govern, juntament amb un informe descriptiu.

Si el delegat del Govern, en el termini de set dies, no fa cap manifestació en sentit contrari, cal entendre concedida l'autorització corresponent.

Disposició addicional sisena. Comissions de garanties de la videovigilància en les comunitats autònomes al·ludides a la disposició addicional primera de la Llei orgànica 4/1997.

1. En les comunitats autònomes a què es refereix la disposició addicional primera de la Llei orgànica 4/1997, hi pot haver una única comissió de garanties de la videovigilància per a la instal·lació de videocàmeres per qualsevol de les forces i els cossos de seguretat que actuïn en aquestes comunitats, prèvia subscripció del corresponent conveni de col·laboració a aquest efecte entre

l'Administració General de l'Estat i la de la comunitat autònoma.

2. En el cas que es faci ús de la facultat prevista a l'apartat anterior, formen part de la Comissió de Garanties de la Videovigilància, en tot cas, el president del Tribunal Superior de Justícia de la comunitat autònoma, que la presideix, i com a vocals, el fiscal en cap del Tribunal esmentat, dos representants designats per l'Administració General de l'Estat, dos representants designats per l'Administració autonòmica i dos alcaldes, designats per les dues associacions d'entitats locals amb més implantació en l'àmbit autonòmic.

Hi poden assistir, com a assessors, experts en matèria de seguretat ciutadana, designats per l'Administració autoritzant en funció de la distribució competencial en aquesta matèria, que participen en les reunions amb veu i sense vot.

Disposició transitòria única. *Autorització de les instal·lacions ja existents.*

Llevat del que disposen l'apartat 1 i el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 2 i la disposició addicional cinquena, les forces i els cossos de seguretat que tinguin instal·lacions fixes de videocàmeres abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament i pretenguin continuar utilitzant-les, d'acord amb el que aquest Reglament preveu, han de sol·licitar la corresponent autorització, que s'ha de tramitar amb prioritat.

ANNEX

A) Placa informativa

La placa informativa a què es refereix l'article 22 d'aquest Reglament té la mateixa forma, color, disseny i dimensions que el senyal d'indicació general amb la nomenclatura «S-17», descrit a l'article 159 del Reglament general de circulació, aprovat pel Reial decret 13/1992, de 17 de gener.

En la placa esmentada —en substitució de la lletra «P»— hi ha dibuixat, de forma inalterable, el pictograma d'una càmera de vídeo, amb l'expressió «ZONA VIGILADA», similar al següent:

Té el fons blau i els caràcters o els pictogrames en blanc.

Significat: indica que la zona, genèricament descrita en el plafó complementari, està vigilada mitjançant videocàmeres.

La ubicació d'una placa informativa, amb el corresponent plafó complementari, significa que la zona està vigilada en un radi de 500 metres per videocàmeres.

B) Plafó complementari

El plafó complementari a què es refereix l'article 22 d'aquest Reglament té la mateixa forma, color, disseny, dimensions i ubicació que el plafó complementari genèric amb la nomenclatura «S-860», descrit a l'article 163 del Reglament general de circulació, aprovat pel Reial decret 13/1992, de 17 de gener.

Té el fons blanc i els caràcters o els pictogrames en negre.

En el plafó hi ha de constar, com a mínim, de forma semiinalterable, la zona genèrica subjecta a vigilància i l'autoritat responsable de la custòdia de les gravacions.

CAP DE L'ESTAT

8927 *LLEI ORGÀNICA 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.* («BOE» 96, de 22-4-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La garantia constitucional de l'autonomia local aconsella que puguin ser objecte d'impugnació davant el Tribunal Constitucional, per part dels ens locals, les lleis de l'Estat o de les comunitats autònomes que puguin no ser respectuoses d'aquesta autonomia.

Amb això, es perfecciona en el nostre ordenament la previsió de l'article 11 de la Carta Europea d'Autonomia Local, feta a Estrasburg el 15 d'octubre de 1985 i aprovada i ratificada per Espanya el 20 de gener de 1988, que assenjala que les entitats locals han de disposar d'una via de recurs jurisdiccional per tal d'assegurar l'exercici lliure de les seves competències i el respecte dels principis d'autonomia local consagrats en la Constitució o en la legislació interna. En aquest sentit, el nou procediment obre una via per a la defensa específica de l'autonomia local davant el Tribunal Constitucional que li ha de permetre desenvolupar la interpretació de la garantia constitucional d'aquesta autonomia en el marc de la distribució territorial del poder.

A aquest efecte, cal modificar la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, i regular, a l'empara del que preveu l'article 161.1.d), de la Constitució, dins el títol IV d'aquesta Llei «Dels conflictes constitucionals», un nou procediment, anomenat «Dels conflictes en defensa de l'autonomia local», que constitueix el nou capítol IV que assenjala el títol IV.

Per plantejar el conflicte en defensa de l'autonomia local, es considera necessari limitar l'àmbit dels subjectes legítims, de manera que només ho estiguin, d'una banda, els municipis o les províncies que siguin únics destinataris de la llei corresponent i, d'altra banda, un setè